

κάμνω, ἀπαυδῶ ἔνθ' ἄν.: Βαργέστισα πρὸς Ἀθῆν. Πελοπν. (Κορινθ.) Βαργέστισα ἀπὸ δαῦτον αὐτόθ. Βαργέστισα ἀπὸ τούτῃ τῇ δουλειᾷ αὐτόθ. Βαργεστοῦ μετ' τῇ γρίνια τ' Σκῦρ. || Ἄσμ.

Οἱ Σφακιανοὶ δὲ βαγεστοῦ νὰ κάνουσι γιουρούσια Κρήτ. Συνών. ἀποκάμνω Α1. 3) Δυσφορῶ, δυσανα- σχετῶ Εὐβ. Θήρ. Μέγαρ. 4) Ἀπελπίζομαι Θράκ. (Καλ- λίπ. Σαρεκκλ.) Νάξ. Χίος (Καρδάμ. Χαλκ. κ.ά.): Βαλγε- στισα πρὸς πὲρ σένα Σαρεκκλ. || Ἄσμ.

Βαλγεστιμένη σὲ θωρῶ, κάμω νὰ σὲ ρωτήσω,
ἂν εἴν' ἀπὸ τὸν ἔρωτα, νὰ σὲ παρηγορήσω
Καλλιπ.

βαλγεστισιὰ ἡ, ἀμάρτ. βαργεστισιὰ Ἀθῆν. κ.ά.
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ.

βαλγεστισμα τό, ἀμάρτ. βαργέστ'μα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
βαργέστημα Νάξ. κ.ά. βαργέστισμα Ἀθῆν.
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ, παρ' ὃ καὶ βαργεσιτῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Βαργέστισμα ἀπὸ τῇ ζωῇ
Ἀθῆν. Τὸν βαργέστ'μα ποῦ δουκίμασα μ' αὐτὴ τ' δ'λεῖα δὲ
μουλουεῖται Ζαγόρ.

βαλγεστισμός ὁ, ἀμάρτ. βαλκιτισσισμός Χίος (Καρ-
δάμ.) βαλκιτισσισμός Χίος (Χαλκ.) βαργεστισμός Ἀθῆν.
Σίφν. βαρυνκισσισμός Χίος (Καρδάμ.) βαρυνκισσισμός Χίος
(Καρδάμ.) βαργεστισμός Πελοπν. (Μάν.)
Ἐκ τοῦ ρ. βαλγεστιζῶ.
Βαλγεστισημάρα, ὁ ἰδ.

βάξι τό, ὡς ναυτικός ὄρ. πολλαχ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.
Συνήθως πληθ. βάξια, οἱ ὅλκοί, τὰ ξύλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων
στηριζόμενον τὸ πλοῖον καθελκύνεται εἰς τὴν θάλασσαν.

* **βαλζιάκωσι** ἡ, βαλζάκωσι Πόντ. (Ἄμιο.)
Ἀγνώστου ἐτύμου.
Βαλζάκιν, ὁ ἰδ.

βάζο τό, βάζον Κύπρ. κ.ά. βάζο σύννηθ. βάζον
βόρ. ἰδιώμ. βάξιον Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Τὸ Ἰταλ. *vaso*.

1) Δοχεῖον συνήθως ὑάλινον, ἀλλὰ καὶ πήλινον, χρήσι-
μον διὰ γλυκά, ἄλλα ἐδώδιμα, ἄνθη κττ. σύννηθ. Συνών.
βάζος 3. 2) Δοχεῖον ὑάλινον περιβεβλημένον διὰ πλέγ-
ματος ἐκ κλάδων λύγου Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. ντα-
μιτζάνα. 3) Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας Κεφαλλ.:
Παροιμ. φρ. Κατὰ τὸ βάζο τὸ ἐκκλησιᾶς εἶναι ὁ ψάλτης καὶ ὁ
παππᾶς.

βάζος ὁ, Κύθηρ. Κρήτ. Κύπρ. Παξ. Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) Σῦρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -ος.

1) Μέγα δοχεῖον ὑάλινον ἢ πήλινον Παξ. 2) Πίθος
μετ' δύο λαβάς δι' ἐλαίας, τυρὸν κττ. Κύθηρ. 3) Βάζο 1,
ὁ ἰδ., Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Κορινθ.) Σῦρ.: Ἐχω τόσους
βάζους, βάλλω τῶν βούτυρόν μου τῶν τὰ λουκάνικα μου
τῶν τῆς ξιᾶτες μου τῶν ὅτι θέλω νὰ φυλάξω Κύπρ.

βαζούλλι τό, Κέρκ. Παξ. κ.ά.
Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -ούλλι.
Μικρὸ βάζο. Συνών. βαζάκι.

βαζούρα ἡ, Εὐβ. (Λίμν. Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ.
Μακεδ. Στερελλ. κ.ά.
Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (Ι) καὶ τῆς καταλ. -ούρα.

1) Συνεχῆς βόμβος, βοή, θόρυβος ἔνθ' ἄν.: Κάμνω βα-

ζούρα (φωνάζω δυνατὰ) Ἡπ. Ἐχω μίνα βαζούρα 'ς τ' ἀ-
φτιά μου Θράκ. Μὴ πόνισαν τ' ἀφτιά μου ἀπ' τῇ βαζούρα
Στρόπον. Ἐχ' μιγάλ' βαζούρα τοῦ ποντάμ' Στερελλ. Τί βα-
ζούρα ἔχ' τοῦ ρέμα! αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ.
2) Σκοτοδινίαις Ἡπ.

βάζω (Ι) Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἄνδρ. Δαρδαν. Ἡπ.
Θήρ. Θράκ. (Ἄλμ. Λούπιδ. Μάλγαρ. Σαρεκκλ.) Κάρπ.
Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μέγαρ. Νάξ. (Γα-
λανᾶδ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Λάστ. Ὀ-
λυμπ. Σουδεν. κ.ά.) Πόντ. (Σινώπ.) Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βάζ-
ω Ρόδ. κ.ά. βάζον Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Β.Εὐβ. Ἡπ.
Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν. Μάδυτ.) Λυκ. (Λιβύσσ.)
Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Δράμ. Καστορ. Καταφύγ. Κοζ.
Πάγγ. Σιάτ. Σισάν. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀρτοτ. Δωρ. Εὐρυταν. Λεπεν.) κ.ά. βάσ-σω Μεγίστ.
Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βάσ-σον Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.
Ὁξύλιθ.) δάζω Κρήτ. (καὶ βάζω) δάζω Κύπρ. (καὶ βάζω)
σβάζω Μακεδ. (Θεσσαλον.) βοῦ Τσακων.

Πιθανῶς ὄχι ἐκ τοῦ ἀρχ. παρ' Ὁμήρῳ βάζω = λέγω,
ἀλλ' ἐκ τοῦ παρ' Ἡσυχ. βαβάζω κατ' ἀνομοίωσιν ἀφαι-
ρεθέντος τοῦ πρώτου βα. Πβ. «βαβάζειν τὸ <μῆ> διηρ-
θρωμένα λέγειν, ἐνιοὶ δὲ βοᾶν». Περὶ τῆς ἐκ τοῦ βαβάζειν
ἐτυμολογίας ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 12
(1915/6) 22. Πβ. καὶ ΚΟικονόμ. β 5. Δοκίμ. 2,42. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Σκλάβω Συμφορ. Κρήτης (1508) στ. 39 (ἐκδ. G Wa-
gner σ. 54) «ὡσάν τὸ ῥίφι ὄντε πιαστή καὶ θρηνηστή καὶ
βάξη». Τὸ δάζω ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ μπάζω. Πβ. ΓΧα-
τζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/11) 31. Διὰ τὸ δάζω
ἰδ. Β 6. Περὶ τοῦ Τσακωνικοῦ βοῦ ἰδ. Λεξ. ΜΔέφνερ. 76.

1) Κραυγάζω, φωνάζω, φωνασκῶ Ἡπ. Θεσσ. Θράκ.
(Αἶν. Ἄλμ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μακεδ. (Σισάν.)
Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Πελοπν. (Βασαρ. Σουδεν. κ.ά.)
Ρόδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Βάζουν τὰ παιδιὰ Πελοπν.
Βάζει σὰν τὸ σκυλλὶ αὐτόθ. Πῶς μορεῖς καὶ ἀκούς ποῦ ὅλοι
βάζουν; αὐτόθ. Τὸ παιδί ὅλο καὶ βάζ-ζει, σωπασμὸ δὲν ἔχει
Ρόδ. Μὴ βάξης! Κρήτ. Σκούξι, βάξι, βρὲ πιδιά! Ἡπ.
Σκούξ' βάξ' ἢ κονρασίδα Σισάν. Εἰντά 'θεις τθαὶ κλαῖς
τθαὶ δάξεις; Κύπρ. β) Κλαίω, ὀδύρομαι Κρήτ. Μακεδ.
(Σισάν). Ρόδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τσακων. κ.ά.: Τὸ παιδί ὅλο
καὶ βάζ-ζει Ρόδ. Δὲν ἀραμάτζει ἀνθρωπο ὀπὴ νὰ μὴν ἐβάτσε
(δὲν ἔμεινεν ἀνθρωπος ὁποῦ νὰ μὴν ἔκλαυσε) Τσακων.
Ἄ γρὶα ἐπέτζει βοῦα (ἢ γρὶα εἶπε κλαίοντα) αὐτόθ. γ)
Κλαίω κατ' ὑπερβολὴν μέχρι ἀποπνιγμοῦ Πελοπν. (Ἀρ-
καδ. Καλάβρυτ. Λάστ. Σουδεν.): Ἐβαξε τὸ παιδί ἀπὸ τὰ
κλάματα Καλάβρυτ. Λάστ. Τ' ἄφηκε τὸ παιδί νὰ βάξη Σου-
δεν. 2) Πολυλογῶ, φλυαρῶ Θράκ. (Ἄλμ.) Κρήτ. Μέγαρ.
Μεγίστ. Πόντ. (Σινώπ.) Ρόδ. Σαμοθρ. κ.ά.: Βάξει 'τδεῖνος
ὀλοένα Μέγαρ. Ἀς βάζουμε ὅσο θέλουμε Σινώπ. Τί ἔχεις καὶ
βάξ-σεις; Ρόδ. Ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ δάξει ἢ γλῶσσα του
Κρήτ. β) Γογγύζω κατὰ τινος, μέμφομαι, καταβοῶ τινος
Κρήτ.: Οὐλλὴ μέρα βάξει Κρήτ. γ) Κακολογῶ, ὑβρίζω
τινὰ Μεγίστ. Σύμ.: Ἐφηκά τον καὶ βάσ-σει Σύμ. Συνών.
βρῖζω. δ) Λέγω Μακεδ. (Πάγγ.): Βάξ'ν ποῦς ἔρχιτι οὐ
δεῖνα. 3) Ὑλακτῶ Κάρπ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ.
Σύμ. κ.ά.: Νὰ βάσ-σης! (ἀρά) Σύμ. || Παροιμ. Ὁ σκύλ-λος
ἐκεῖ ποῦ τρώγει ἐκεῖ βάσ-σει (ἐπὶ τοῦ ὑποστηρίζοντος διὰ
λόγων ἢ καὶ ἔργων τὸν εὐεργέτην του) Ρόδ. Ὁ σκύλ-λος
ποῦ βάξει δὲ βακᾶ (δαγκάνει) Κάρπ. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ τσαὶ βάσ-σει τὸ σκυλ-λί σου
Μεγίστ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβίζω 1. 4) Παράγω ἡ-
χον, βοῇ κττ. ἡχῶ Ἄνδρ. Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπ-
πούπ.) Δαρδαν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.)

